

Mijn bijzondere ervaringen bij het HIP

Marlies Klooster-Ranke / Harrie Boomkamp

Beste leden van de heemkundige vereniging in Borne, Afgelopen woensdag, 20 juli was ik een hele morgen in het cultuurcentrum. Graag deel ik deze ervaring met u, allereerst uit dankbaarheid. Maar ook om u aan te moedigen eveneens zulke mooie momenten te beleven.

Kunt u zich voorstellen, wat het met je doet, als je het bidprentje, hierboven afgebeeld, van je betovergrootmoeder, geboren in 1814, in handen krijgt? Familie! Zeker en vast. Maar je hebt haar nooit gekend, hooguit door spaarzame verhalen. Wat voelt ze dan plots erg dichtbij. Alsof je haar vasthoudt!

Ook de tijd waarin ze leefde en stierf komt heel dichtbij en maakt je zelf ook een onderdeel van de geschiedenis, de geschiedenis in Borne, waar zoveel binnen mijn familie zich afspeelde! Op deze manier kan ik die geschiedenis nog beter begrijpen en mijn kennis vergroten!

Al enkele jaren houdt ik mij bezig met de genealogie. Tal van bronnen zijn hiervoor aan te boren. Maar wist u, dat juist bidprentjes een waardevolle bron zijn? De meest relevante gegevens staan er op, inclusief de plaats en datum van de ter aardebestelling. Maar soms staat er ook een foto op. Vaak, zeker bij de oudere prentjes staat er een gebed op, met aflat, omdat het geloof in het vagevuur nog zeer levendig is. Zo leer je ook over de geloofsbele-

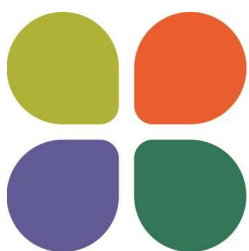
ving uit een andere tijd. En dan is er de mode van de plaatjes! Een lust voor het oog!

Het was heel fijn, dat ik in mijn onderzoek de heer Ton Boswerger op het spoor kwam. Hij verzamelde duizenden prentjes uit Borne en catalogiseerde ze. Aan de hand van de digitale catalogus heb ik kunnen aangeven welke prentjes ik graag zou willen zien en fotograferen. Het vergde voor Ton Boswerger en voor mij de nodige voorbereiding. Maar dan heb je ook wat! Meer dan honderd prentjes kwamen mij deze morgen onder ogen. Meestal familie en aange trouwde familie. Ook van oudooms en tantes, die ik zelf als jong kind nog gekend heb. Maar misschien ook van mensen, die bij nadere beschouwing geen familie blijken. Dat moet ik nog allemaal uitzoeken. Intussen ben ik blij, dat de Bornearen de prentjes bij het HIP hebben afgeleverd: zo blijven ze bewaard voor het nageslacht en zijn in brede kring te bekijken.

Bij een dergelijke voorbereiding gaat wel eens iets fout; communicatie via de mail is niet 100%, maar het misverstand over de afgesproken tijd is met extra inspanning van Ton opgelost en intussen ben ik heel vriendelijk 'opgevangen' door zijn collega Hennie Boomkamp, die mij nog enkele wetenswaardigheden over de familie van een van mijn overgrootmoeders vertelde. Hierdoor heb ik gemerkt met hoeveel liefde en toewijding Ton en Hennie hun vrijwilligerswerk doen. Echt: ik ben heel dankbaar.

Overigens ben ik ieder dankbaar, die mij iets vertellen kan over de families Bruggink, Schurink, Gervink en Zwerink. De heemkundevereniging heeft zeer vele boeken gepubliceerd, waar ik uit putten kan. Prachtig, dat Borne zo'n actieve vereniging heeft met enthousiaste en terzake kundige leden!

Met vriendelijke en dankbare groeten,
Marlies Klooster-Ranke uit Den Haag.(dochter van Marie Bruggink van de Woolderweg, 1918-2003)

PLUS

Huls van den Nieuwboer